

ARTS ESCÈNIQUES

L'Espai Brossa recupera 'El verí del teatre', de Rodolf Sirera

|| ELENA HEVIA
BARCELONA

➔ Si es tractava de fer sortir de l'injust oblit els autors catalans de la generació de la dècada dels 70, la reposició d'*El verí del teatre*, de Rodolf Sirera, que es pot veure des de demà fins al 19 de març a l'Espai Brossa, no segueix aquests objectius. *El verí del teatre* no és una obra oblidada. Perquè aquesta faula no ha abandonat els escenaris des que es va crear l'any 1978. En aquell moment va ser traduïda a diversos idiomes i en la versió francesa ha estat a la cartellera durant 14 anys.

Sirera va construir un enginyós artefacte teatral –inspirat en *La paradoxa del comediant* de Diderot– que enfronta un marquès innominat –en què no és difícil reconèixer el diví Sade– i un actor. El pervers mecanisme teatral imposat per l'autor fa que tots dos intercanvin els seus papers protagonitzant un perillós joc de poder.

|| AGATHE ALEXIS
DIRIGEIX MANEL DUESO
I MUNSA ALCANIZ

Va ser el mateix autor qui va assenyalar la directora francesa Agathe Alexis com la que millor podia oferir una nova versió de l'obra. Alexis, directora, actriu i pedagoga, especialitzada en dramaturgia catalana, ja havia abordat la seva personal lectura sobre el tema en un muntatge francès fent que el personatge de l'actor l'interpretés una dona. Per això Muntsa Alcaniz encarna l'actor. «Aquest personatge no és exactament home o dona, i només al final quan mostra el pit revela la seva veritat», diu la directora.

Manel Dueso reivindica el seu marquès. «No és necessàriament un home dolent, sinó més aviat un investigador, un estudiós dels grans misteris de la vida». Segons diu Alexis, *El verí del teatre* és una conversa, elaborada i refinada, sobre l'art teatral i la interpretació. Però també, afegeix, és una metàfora sobre la força del poder enfront de l'artista i sobre com ens dediquem a escudar-nos sota diferents capes i disfresses». ◉